

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Y. H.**, zastoupeného JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2020, čj. CPR-34972-2/ČJ-2019-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 10. 2020, čj. 56 A 15/2020-20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a kasační řízení

[1] Žalobce byl dne 2. 7. 2019 kontrolován hlídkou Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále též „cizinecká policie“) při provádění stavebních prací na rodinném domu v obci J. Při kontrole cizinecká policie zjistila, že žalobce je držitelem platného polského schengenského víza, neměl však povolení k výkonu jakékoli pracovní činnosti na území České republiky. Téhož dne proto cizinecká policie zahájila s žalobcem správní řízení ve věci správního vyhoštění a provedla žalobcův výslech za přítomnosti tlumočnice. Žalobce do protokolu o výslechu uvedl, že do ČR přicestoval dne 4. 6. 2019, na konci června nejdříve pracoval asi pět dní na stavbě v Humpolci, poté celou dobu sháněl práci. Práci na rodinném domu v J. žalobci zprostředkoval kamarád Ukrajinec D.. Žalobce ji vykonával od 1. 7. 2019 v pracovní době od 8 do 15 hodin na základě ústní dohody. D. žalobce rovněž úkoloval, dal mu k dispozici své nářadí a vyplácel mu mzdu v hotovosti.

[2] Dne 17. 7. 2019 zaslal žalobce cizinecké policii návrh na zastavení řízení. Popřel svá tvrzení učiněná při výslechu ohledně úplatnosti vykonávané činnosti. Prováděné práce byly podle žalobce pouze občanskou výpomocí nepřesahující meze obvyklé občanské služby, která nenaplňuje znaky závislé práce.

[3] Dne 29. 8. 2019 uložila cizinecká policie žalobci správní vyhoštění a zákaz vstupu na území ČR po dobu šesti měsíců [mj. podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR], protože zde byl zaměstnán bez povolení k zaměstnání. Žalobcovu odvolání zamítla žalovaná rozhodnutím uvedeným v záhlaví.

[4] Žalobce neuspěl ani se svou žalobou. Podle krajského soudu nezaložila žalovaná své rozhodnutí na úředním záznamu, ale skutečnosti uvedené v záznamu (kdy a kde byl žalobce kontrolován, jakou práci vykonával a jakými doklady disponoval) vyplynuly rovněž z jiných důkazů (žalobcovy výpovědi a fotodokumentace), a ostatně nejsou mezi účastníky ani sporné. Zatímco žalobcova výpověď při výslechu je standardním důkazním prostředkem, návrh na zastavení řízení a argumentace v něm je procesní stanovisko, které nemá důkazní hodnotu. Žalobce prostým popřením důkazu nezpochybnil věrohodnost své výpovědi, například neuvedl, proč by jeho výpověď měla být nepravdivá, ani nenavrl žádné důkazy směřující k odlišnému závěru, než jaký vyplýval z jeho výpovědi. Nelze tedy žalované vyčítat, že se blíže nezabývala žalobcovým obecným a ničím nepodloženým tvrzením o občanské výpomoci.

[5] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že jeho návrh na zastavení řízení nemá důkazní charakter. Stěžovatel zopakoval, že úřední záznam slouží jako informace vedoucí k dalšímu dokazování, a nikoli jako důkaz k žalobcově tíži. Žalovaná neprovedla výslechy svědků a vyšla z obsahově se vylučujících důkazů. Správní orgány ani krajský soud přesvědčivě nevysvětlily, z jakého důvodu upřednostnily protokol o výslechu před návrhem na zastavení řízení. Stěžovatel poukázal na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 96/2018 (*pozn. NSS: stěžovatel měl patrně na mysli rozsudek ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008-115, č. 1856/2009 Sb. NSS*), podle něhož je na osobě, vůči níž se řízení vede, jakou procesní strategii zvolí. Pokud osoba nejprve připustí svoji vinu a posléze tento postoj odvolá, může to sice snížit její důvěryhodnost, je třeba však vycházet z dalších důkazů, a nikoli nekriticky klást jedno procesní stanovisko nad druhé.

[6] Žalovaná navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění, protože byl *na území zaměstnán bez (...) povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání* [§ 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců na území ČR]. Stěžovatel se snaží zpochybnit závěr, že vykonával na území ČR zaměstnání, respektive závislou práci. Naproti tomu staví tvrzení, že vykonával pouze bezúplatnou občanskou výpomoc, která nenaplňuje znaky závislé práce.

[9] Stěžovatel nemůže se svou argumentací uspět. Cizinecká policie svůj závěr o výkonu závislé práce dostatečně odůvodnila a podložila, naproti tomu stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by ho mohly důvodně zpochybnit. NSS se ztotožňuje rovněž se způsobem, jakým se s věcí vypořádal krajský soud.

[10] Stěžovatel namítá, že úřední záznam nemá charakter důkazu. NSS souhlasí, avšak zároveň podotýká, že tato otázka je pro posouzení věci bez významu. Úřední záznam věcně a bez právního hodnocení popisuje průběh kontroly cizinecké policie: kdy a kde byla kontrola provedena; že stěžovatel na místě prováděl stavební práce a měl na sobě špinavý oděv; které doklady předložil na výzvu policie a které nikoli; výsledek lustrace v policejních evidencích; následné zajištění stěžovatele a jeho odvedení. Stěžovatel nic z obsahu úředního záznamu nezpochybňuje, ani žalovaný nepostavil své rozhodnutí výlučně na informacích získaných z úředního záznamu. Stěžovatelova námitka je nedůvodná. NSS odkazuje stěžovatele rovněž na bod 11 rozsudku krajského soudu.

[11] NSS souhlasí s krajským soudem také v tom, že stěžovatelův návrh na zastavení řízení ze dne 17. 7. 2019 neslouží jako důkaz, neboť z něj nelze zjistit stav věci (srov. § 51 odst. 1 správního řádu). NSS však opět uvádí, že formální procesní charakter stěžovatelova návrhu je nepodstatný. Podstatné je (viz též bod 12 rozsudku krajského soudu), že stěžovatel zjištěný skutkový stav nijak důvodně nezpochybnil a nepředložil vlastní důvěryhodnou verzi reality. Stěžovatel nevysvětlil, proč svou původní výpověď popřel. Kromě toho ji vzal zpět pouze v části týkající se úplatnosti vykonávané činnosti. Jak žalovaná správně upozornila ve svém rozhodnutí, ze správního spisu nevyplývá, že by jiný občan požádal žalobce o provedení stavebních prací, žalobce se sám zajímal o pracovní možnosti na území ČR, přicestoval do ČR z ekonomických důvodů, pracovní činnost mu zprostředkoval jeho kamarád a stěžovatel ji hodlal vykonávat, dokud to bude možné. Ačkoli se cizinecká policie ke stěžovatelovu tvrzení ve svém rozhodnutí výslovně nevyjádřila, z obsahu jejího rozhodnutí lze seznat, že mu nepřikládala žádnou váhu a skutkový stav měla za řádně zjištěný. Žalovaná a krajský soud potom výslovně a přesvědčivě vysvětlily, proč považují stěžovatelovo tvrzení za neopodstatněné. Není tedy pravda, že neodůvodněně upřednostnily jedno stěžovatelovo stanovisko před druhým. Odkaz na rozsudek č. 1856/2009 Sb. NSS nemůže stěžovateli nijak prospět: žalovaná zjistila řádně skutkový stav, stěžovatel v průběhu správního ani soudního řízení nevznesl žádné důkazní návrhy, pouze jedno obecné a nepodložené tvrzení.

[12] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, NSS proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

[13] NSS nerozhodoval o stěžovatelovu návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož rozhodl o samotné kasační stížnosti bez zbytečného prodlení po provedení nezbytných procesních úkonů. Odkladný účinek vyvolává účinky jen do skončení řízení před soudem. Návrh na odkladný účinek tak skončením řízení o kasační stížnosti pozbyl smyslu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu